

Neděle Božího milosrdenství

ANGELUS

12. duben 2015

číslo 15.

ročník X.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Otevřte své srdce, radujte se ze své slávy a vzdávejte díky Bohu, neboť on vás povolal k nebeskému království. Aleluja.

(1 Petr 2,2)

1. čtení: Sk 4,32-35

2. čtení: 1 Jan 5,1-6

Ev.: Jan 20,19-31

**Žl 118 Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý,
jeho milosrdenství trvá navěky.**

Svátek Božího milosrdenství

Na přání Pána Ježíše ve zjevení sestře Faustyně Kowalské ustanovil papež Jan Pavel II. druhou neděli velikonoční za svátek Božího milosrdenství. Při jejím svatořečení 30. 4. 2000 v Římě řekl: „Bůh si vyvolil tuto prostou, nevzdělanou, ale statečnou a bezmezně jemu důvěřující řeholnici, aby jí svěřil velké poslání: Nést světu poselství Milosrdenství.“

Jak nám zaznamenala sama světice ve svém deníku, který na přímou žádost Pána Ježíše začala psát během posledních čtyřech let svého života, zjevil se jí 22. 2. 1931 sám Pán a vyzval ji, aby podle toho, co viděla, namalovala jeho obraz s nápisem: Ježíši, důvěřuji Ti. Řekl jí: „Toužím, aby Milosrdenství mělo svátek. Chci, aby ten obraz, který namaluješ štětcem, byl slavnostně posvěcen o první neděli po Velikonocích; tato neděle má být svátkem Milosrdenství“. Obraz znázorňuje zmrtvýchvstalého Krista, jehož ruce i nohy nesou stopy po ukřižování. Z jeho probodeného Srdce tryskají dva paprsky. Pán Ježíš to Faustyně vysvětlil takto: „Světlý paprsek znázorňuje vodu, která duše ospravedlňuje; červený paprsek představuje krev, která je životem duší. Tyto dva paprsky vytryskly z nitra mého milosrdenství tehdy, když mé umírající srdce bylo na kříži otevřeno kopím“. Výjev obrazu tak spojuje dvě evangelní

události: ukřižování Krista a vytrysknutí krve a vody z jeho probodeného srdce (Jan 19,18; 19,34) a zjevení zmrtvýchvstalého Ježíše ve večeradle při ustanovení svátosti smíření (Jan 20,19-31). Tento druhý úryvek evangelia se čte při

bohoslužbách v tuto neděli. Tím obraz znázorňuje Ježíše, jak přináší lidem pokoj skrze odpuštění hříchů za cenu svého utrpení a smrti na kříži.

K vlastnímu svátku Pán Ježíš sestře Faustyně řekl: „Toužím, aby svátek Milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše a zvláště pro ubohé hříšníky. V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství; celé moře milostí vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přiblíží. Duše, která přijme svátost smíření a svaté přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů; v tento den jsou otevřena všechna stavidla Boží, skrze něž proudí milosti; ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat.

Později Faustyně ještě zdůraznil její poslání, když jí řekl: „Řekni duším, ať nestavějí ve vlastních srdcích překážky mému milosrdenství, které si tolik přeje v nich působit. Mé milosrdenství pracuje ve všech srdcích, které mu otvírají své dveře, spravedlivý stejně tak jako hříšník potřebují mé milosrdenství. Obrácení a vytrvání je milost mého milosrdenství“. „Je to tvůj úřad a tvůj úkol, abys duším dávala poznat mé veliké milosrdenství, které k nim mám, a vybízela je k důvěře v propast mého milosrdenství“. „Posílám celému lidstvu tebe se svým milosrdenstvím. Nechci zraněné lidstvo trestat, nýbrž toužím je vyléčit přivinutím je na své milosrdné Srdce“. „Jsi sekretářkou mého milosrdenství; vyvolil jsem tě pro tento úřad v tomto i v budoucím životě“.

Pán Ježíš vybízel k šíření úcty k Božímu milosrdenství s velkými přísliby: „Duše, které šíří úctu k mému milosrdenství, ochraňuji po celý život jako něžná matka své nemluvně a v hodině smrti nebudu jejich soudcem, ale milosrdným Spasitelem“. „Všechny duše, které budou velebit mé milosrdenství a šířit jeho slávu tím, že budou vybízet jiné duše k důvěře v mé milosrdenství, nezakusí v hodině smrti zděšení. V tomto posledním boji je ochráním mé milosrdenství“. Zvláštní příslib Pán dal kněžím, kteří budou tuto úctu šířit: „Zatvrzelí hříšníci se budou obracet pod jejich slovy, když budou mluvit o mém nekonečném milosrdenství, o slitování, jež pro ně mám ve mém Srdci. Kněžím, kteří budou hlásat a oslavovat mé milosrdenství, těm dám podivuhodnou moc, pomážu jejich slova a pohnu srdci, k nimž budou mluvit“.

Modlitba zasvěcení Božímu milosrdenství

Bože, milosrdný Otče, který zjevuješ svou lásku ve svém Synu, Ježíši Kristu, a vyléváš ji na nás v Utěšiteli Duchu Svatém, Tobě dnes svěřujeme osud světa i každého člověka.

Skloň se nad námi hříšnými, uzdrav naši slabost, přemož všechno zlo a dej všem obyvatelům země poznat Tvé milosrdenství, aby v Tobě, trojjediný Bože, vždy nacházeli zdroj naděje.

Věčný Otče, pro bolestné utrpení a zmrtvýchvstání svého Syna buď milosrdný k nám i k celému světu. Amen

Touto modlitbou zasvětil Jan Pavel II. 17. srpna 2002 svět Božímu milosrdenství.

KOUTEK PRO DĚTI

32. Hospodin se ukázal Izajášovi

Hospodin zjevil Izajášovi svou krásu a svatost v chrámě. Hospodinovou nádherou přemožený Izajáš se nabídl stát se jeho prorokem.

Ve Starém zákoně je psáno o proroku Izajášovi. Tomu se, když měl třicet roků, přihodila zajímavá věc, která mu úplně změnila život. Stalo se to v jeruzalémském chrámě, do kterého se přišel pomodlit. Když si klekl a začal se modlit, najednou jako by všechno kolem něho zmizelo. Izajáš neviděl žádné lidi ani věci. Viděl jen zvláštní světlo, ze kterého vycházela nějaká postava. Byl to Bůh - Hospodin. Vypadal jako nějaký král, který sedí na vysokém a zlatém zdobeném trůně. Měl na sobě krásné lesklé šaty odrážející paprsky slunce a všechny barvy duhy. Nad trůnem stáli andělé serafové s velkými křídly, kterými si zakrývali obličej. Kolem krále byla totiž taková zář, že oči přecházely. Andělé serafové do toho zpívali jeden přes druhého: „Svatý, svatý, svatý je Pán Bůh zástupů. Plná jsou nebesa a zem tvoji slávou. Hosana na výsostech.“ Prorok Izajáš byl z toho, co viděl, celý rozechvělý. Taková nepopsatelná nádhera. Uvědomoval si, že se mu ukázal Hospodin Bůh, ke kterému se přišel pomodlit.

Teď viděl jeho nádheru, velikost a svatost. Tak se Izajáš rozplýval nad nádherou a velikostí Hospodina až do okamžiku, kdy se podíval na sebe. To se hned zastyděl a uznal, že si nezaslouží vidět Boha Hospodina. Ptáš se proč? Izajáš totiž dobře věděl o svých hříších a špatném chování, které se Hospodinu nelíbily. Izajáš během svého života neřikal vždycky druhým pravdu a byl často líný druhým pomáhat. Teď toho moc litoval. Byl si vědom, že si vůbec nezaslouží vidět tuto Boží nádheru a krásu.

Hospodin se však na Izajáše nezlobil. Viděl, že svého chování lituje. Zavolal proto k sobě anděla a poručil mu, aby vzal kleštěmi z oltáře, na kterém hořel oheň, žhavý uhlík. S tímto uhlíkem se pak anděl přiblížil k Izajášovi a dotkl se jeho úst se slovy: „Dotýkám se uhlíkem tvých úst. Znamená to, že jsou ti tvoje hříchy odpuštěny, už je nemáš.“

Izajáš se hned nabídl a s odvahou řekl: „Pane, pošli mne k Izraelitům. Já za nimi půjdu a řeknu jim, co budeš chtít. Ničeho se nebojím. Věřím, že ty budeš se mnou.“ Od této chvíle byl pak Hospodin s ním všude tam, kam šel. Dával mu odvahu říkat Izraelitům i nepříjemné věci.

Při každé mši svaté recitujeme nebo zpíváme stejná slova, o kterých jsme slyšeli v dnešním příběhu. Naše církev si právě tento chvalozpěv z Bible vzala a zařadila jej do mše svaté. Když ho zpíváme či recitujeme, přidáváme se tak ke chvále a oslavě Pána Boha, který je třikrát svatý a celé nebe a celá zem jsou plné jeho slávy. Až budeš dnes nebo někdy jindy na mši svaté, zkus si při zpěvu této písně představit, jak tento chvalozpěv s tebou zpívají všichni andělé a svatí, kteří jsou v nebi. Doma to pak můžeš i namalovat.

32

Církev se směje

Na návsi potká farář Aničku: „Tak co Aničko, jak se máš?“ „Ale jde to, velebný pane.“

„Manžela už máš, že? Však jsem vás oddával“ „Ano, mám.“ „A co děti, máte?“ „No, to je to, co nás trochu trápí, pane faráři. Nějak nám to nejde.“ „Netrap se, Aničko. Zítra jedu do Vatikánu, tak tam zapálím za vás svíčku a pomodlím se za vás.“

Po několika letech se znovu setkají na návsi, kolem Aničky houf dětí. „Koukám, Aničko, že vám Pán Bůh požehnal. A kolikpak že ty drobotiny máte?“ „Celkem deset velebný pane. Dvoje trojčátka, jedny dvojčátka a pak ještě dvě.“ „A kdepak máš manžela?“ „Ten jel do Vatikánu sfouknout tu zatracenou svíčku!“

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 12. 4. do 19. 4. 2015

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle Božího milosrdenství 12. 4. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za Miroslava Filipka k 15. letům úmrtí a manželku, za rodinu Hynčicovu a Hajdovu
	Špičky	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za † Elišku Vychodilovou, rodiče Vychodilovy, syna Josefa, za rodinu Zábranskou a dvo
Pondělí 13. 4. <i>sv. Martin I.</i>	Špičky	17:30	Za † Františka Palackého, manželku, syna a dvo
Středa 15. 4. <i>sv. Anastázie</i>	Černotín	17:30	Za † Františka Rábla, živou a † rodinu
Čtvrtek 16. 4. <i>sv. Bernardeta Soubirous</i>	Bělotín	17:30	Za Věru Orságovou, manžela a syna
Pátek 17. 4. <i>sv. Inocenc</i>	Hustopeče	18:00	Za rodiče Štaffovy a Gronesovy, vnuka Jaromíra, živou a † rodinu Za živé a † kněze, kteří působili v této farnosti
Sobota 18. 4. <i>Sv. Crescenc (Rostislav)</i>	Špičky	18:00	Za † Josefa Vozáka, syna Pavla, rodiče z obou stran, bratra a 2 švagry a živou rodinu
3. neděle velikonoční 19. 4.	Hustopeče	8:00	Za † Josefa a Žofii Žemlovy, rodiče, sestry, živou rodinu a dvo a za rodiče Huňatovy
	Černotín	9:30	Za Marka Tomečku a živou a † rodinu
	Bělotín	11:00	Za † Zdeňka Vašíčka, rodiče, živou a † rodinu Vašíčkovu

Ohlášky:

* Břimovanci se sejdou v pátek v 19⁰⁰ hod. v kostele v Hustopečích.

Sbírky:	Hustopeče	Špičky	Černotín	Bělotín
Květná neděle	Kč 4.835,-	Kč 1.547,-	Kč 1.126	Kč 1.521,-
Bílá sobota	---	Kč 1.799,-	---	---
Zmrtvýchvstání Páně	Kč 13.202,-	Kč 2.862,-	Kč 5.287,-	Kč 4.031,-
Pondělí velikonoční	Kč 4.168,-	---	Kč 1.024,-	---
U Božího hrobu	Kč 2.216,-	Kč 1.195,-	---	---

Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplať.

Tel. na faru: ☎ mobil: **733 741 614**

 Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.